

Santa Maria de Vallclara

Vilanova de Sau

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Santa Maria de Vallclara
Emplaçament A uns 2,5km pel camí que surt de Sant Andreu de Bancells direcció sud-est.

Coordenades:

Latitud: 41.92603
Longitud: 2.47495
UTM Est (X): 456466
UTM Nord (Y): 4641697

Classificació

Número de fitxa 08303 - 131
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'església ha estat objecte d'una forta i dubtosa restauració, de la qual no en té constància l'ajuntament.
Protecció Inexistent
Número inventari IPAC núm. 24847
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. Carrer Santa Maria, 3. 08500. Vic.
Autoria de la fitxa Joan Casas Blasi
Data de registre de la fitxa: dt., 01/06/2010 - 02:00

Descripció

Aquesta capella rural es troba a prop d'un camí a una zona alçada amb un lleuger pendent d'est a oest. Les seves dimensions són de 8,50x16,50 metres amb l'absis de factura senzilla situat a llevant. La seva superfície total és de 106m².

És una església d'una sola nau allargada, amb la porta a l'extrem oest de la façana sud. Aquesta fou oberta posteriorment ja que a la façana de ponent entre el parament s'intueix una obertura anterior, ara tapiada, que hauria estat la porta primitiva. L'accés actual presenta un arc de mig punt i es troba emmarcat en motllures i trencaaigües al damunt junt amb pilastres a banda i banda. S'hi accedeix a partir d'un conjunt d'escales. L'edifici sembla estar format per tres cossos amb una coberta diferenciada. Però amb el carener paral·lel a la façana de migdia.

A ponent s'hi obre una finestra adovellada i a la part superior un campanar d'espada molt característic de les construccions del segle XII. De les dues obertures preparades per a les campanes, una encara la conserva.

Observacions:

Segons consta a l' "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Guillerics-Savassona" Es diu que a l'interior es conserva una imatge del segell XIV. Concretament d'una verge esculpida en alabastre. Tanmateix no s'ha pogut comprovar degut a què no s'hi ha pogut entrar.

També cal fer esment que és possible que al subsòl de l'església així com al seu entorn immediat pugui haver-hi restes arqueològiques ja que es tracta d'un edifici d'origen medieval, que segons consta en la documentació escrita podria haver estat un petit convent de clarisses. Actualment no en resten estructures visibles.

Història

Aquesta petita capella es troba documentada ja des de l'any 1166. Al 1285 era regida per un clergue. Segurament hauria estat un petit monestir ocupat per monges clarisses. Al segle XVIII estava a cura d'un sacerdot beneficiat i algunes Deodonades. Entre els segles XIV i XV en tenia cura un monjo del monestir de Sant Pere de Casserres. Al 1433 i després d'un plebiscit els hi fou reconeguda la propietat al rector de Sant Andreu de Bancells, el qual en tingué cura junt amb dos obrers de la parròquia.

La capella fou renovada i ampliada amb posterioritat el 1510 i el 1729.

El Nomenclàtor la qualifica com a capella situada a 13km de la capital de l'ajuntament.

Al 1936 durant la Guerra Civil Espanyola aquest temple fou profanat.

Bibliografia

A.A.D.D. (2002). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Guillerics-Savassona 2002. Inèdit. Espai Natural de Guillerics-Savassona. Diputació de Barcelona.

A.A.D.D (1960). Nomenclàtor de la província de Barcelona, 1860. Madrid. Impremta de José M Ortiz, 1860.

Fitxa de Patrimoni Arqueològic i Arquitectònic de Vilanova de Sau. Servei d'Arqueologia i Paleontologia de Catalunya. Generalitat de Catalunya.

ORRA, Joan. Recull de l'Arxiu Episcopal de Vic. Inèdit. Vilanova de Sau. Inèdit.

